

Puoluesihteeri Riikka Pirkkalainen

Keskustan ylimääräinen puoluekokous 7.9.2019, Lumon Areena, Kouvola

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä puoluekokous,

Olemme kokoontuneet tekemään tänään yhden, mutta sitäkin arvokkaamman päätöksen – valitsemaan Suomen parhaimmalle ja vastuullisimmalle puolueelle uuden puheenjohtajan. Sen kunniaksi toivottavasti sallitte pienen muistelon edellisestä valintakerrasta.

Keväällä 2012 Keskustan puheenjohtajakierros oli täydessä vauhdissa. Itse olin vasta Keskustan Pohjois-Savon piirin puheenjohtajana aloittanut innokas keskusta-aktiivi. Sain ensimmäisen politiikan toimittajan taustapuhelun ikinä, kun Savon Sanomien toimittaja soitti ja pyysi tilanearviota puolueen puheenjohtajakisasta. Toimittaja mainitsi kuulleen, että Juha Sipilän osakkeet olivat nousussa. Hänen kysymyksensä minulle oli, että voisiko Keskustassa ensimmäisen kauden kansanedustaja tulla valituksi puheenjohtajaksi. Nyt tietysti naurattaa aika paljon, että kaikella sillä innokkuuden varustamalla itsetunnolla vastasin nopeasti, että ”Sillä kokemuksella, joka minulla politiikasta on, niin pidän sitä erittäin epätodennäköisenä.”

Epäilyjä olet, Juha, joutunut kohtaamaan koko puheenjohtajuutesi ajan, mutta meidän kaikkien onneksi minä olin tuolloin väärässä. Sipilän kausi Keskustassa on ollut merkittävä vaihe puolueen historiaa. Olemme Sinulle Juha paljon kiitollisia. Tästä pikkuisen tuonempana lisää.

Hyvät ystävät,

Nyt olemme haastavassa tilanteessa. Ehkä Keskustan historian haastavimmassa tilanteessa. Kannatus on matalalla aikakautena, jossa puoluekenttä ympärillä pirstoutuu. Kansainväliset tuulet eivät ole myöskään juurevalle puolueelle suotuisia juuri nyt. Mutta ne ovat suotuisiksi kyllä käännettävissä kovalla työllä.

Keskusta on aina onnistunut löytämään ratkaisut ja polun kohti uutta. Minun muistini ei kannu kuin 90-luvulle. EU-jäsenyysväittelyt ovat ensimmäinen poliittinen debatti, jonka muistan tuoneen Keskustalle jännitettä myös puolueen sisälle. Vahvan pääministerikauden jälkeen tuli tuolloin kahden kauden oppositioitaival. Muistan sen, miten epätoivoinen olin vuoden 99 vaalien jälkeen, kun hallitustaival ei kovasta vaalityöstä huolimatta auennut. Sitten taas noustiin, on koettu laskujakin, mutta oltu myös kolme kautta pääministeripuolueena tällä vuosituhanella. Kyllä se vahvistaa sen, että Keskusta – tämä porukka – on aina löytänyt ratkaisut.

Noiden ratkaisuiden tueksi on osattava analysoida mennyttä ja luoda uutta.

Puheenjohtaja-Juhan johdolla päätettiin viime kevään eduskuntavaalien jälkeen, että Keskustalle on paitsi tehtävä syväanalyysi vaalitappion syistä myös luotava uudistusohjelma. Vaalianalyysia varten kerättiin havaintoaineistoa jo talvella, kerättiin keskeisten toimijoiden huomioita heti vaalien jälkeen ja teetettiin myös tilastoanalytiikkaa. Analyysi valmistuu tulevien viikkojen aikana.

Myös uudistusohjelman teko aloitettiin jo kesäkuussa, kun jäsenistölle laitettiin laaja sähköpostikysely. Uudistusohjelma on puolueen tulevaisuuden kannalta ratkaisevan tärkeä. Se tehdään yhdessä niin laajalla osallistumisella, kuin ikinä on mahdollista. Jokainen, joka haluaa, pääsee mukaan. Vaikka ohjelman nimi on uudistusohjelma, puoluetta ei ole tarkoitus uudistaa sellaiseksi, jota emme itse enää tunnista. Koko uudistusohjelmatyön tarkoituksena on kirkastaa paitsi itsellemme myös puolueesta ulospäin, mikä on Keskustan tehtävä, kun menemme 2020-luvulle – mihin meitä tarvitaan. Kirjoitamme yhdessä myös keskustalaisen vision Suomesta. Ja sovimme myös, millaisella toiminnalla nuo tavoitteet laitetaan toimeen. Uudistusohjelman aloittaminen on itselleni ollut ensimmäinen konkreettinen innostuksen aihe vaalitappion jälkeen. Toivottavasti innostumme kaikki siitä yhdessä, uudistusohjelmalla nimittäin rakennetaan tulevaisuuden Keskusta.

Tulevaisuuden Keskustan rakentamiseksi uuden puheenjohtajan valinta on tärkeä pohjatyö. Hänen politiikan painotuksensa, hänen persoonansa ja koko henkilönsä vaikuttavat siihen, miten Keskustan viesti saa jalansijaa suomalaisten keskuudessa. Mutta hyvät ystävät, kansanliike ei voi olla yhden ihmisen hartioilla. Jokaisen meistä on tehtävä osansa. Kansanliike tarkoittaa valtavaa määrää vapaaehtoistyötä yhdessä sovittujen tavoitteiden eteen, ei kaiken lataamista yhden ihmisen varaan. Paikallisella tasolla jokainen meistä on puolueen käyntikortti, hienosti sanottuna meistä jokainen luo politiikassa tarvittavaa puolueprofiilia Keskustalle joka päivä. Siksi meistä jokaisen on oltava aktiivinen. Kirjoitettava lehtiin, keskusteltava sosiaalisessa mediassa ja jalkauduttava suomalaisten arkeen. Olemalla läsnä kaikkialla ja politiikan joka tasolla voimme yhdessä vahvistaa puoluetta.

On eittämättä jotakin, mitä meidän ei tarvitse uudistusohjelmassa uudistaa. Keskustan syvin aate on ja kestää. Puhuttelemmme sillä perheitä, yrittäjiä ja palkansaaajia sekä heitä, jotka yhteiskuntaa eniten tarvitsevat. Löydämme kyllä myös jälleen sanat, jotka vahvistavat nuorten uskoa tulevaisuuteen ja sitä kautta Keskustaan. Keskustan aatteella on myös kaikki mahdollisuudet puhutella yhtä aikaa kaupungistumisen myötä kasvukeskuksiin muuttaneita ja suuremmilla aukeilla viihtyviä. Kaikki on meille mahdollista, kun ensin suunnittelemme ja sitten teemme yhdessä. Ja myös maltamme yhdessä, Keskustan nousu vie nimittäin varmasti aikaa.

Yhdessä on huolehdittava myös Keskustan vetovoimaisuudesta. Määrätietoinen, positiivinen, keskenään rakentavasti väittelevä ja aidosti moniääninen puolue houkuttelee mukaan. Mutta on myös syytä todeta, että tämä toimii myös toisin päin. Syyttävä ja pahimmillaan ikävää mediajulkisuutta ruokkiva toiminta tekee koko puolueen julkikuvasta vastenmielisen. Meillä on esiintynyt myös tällaista valitettavaa toimintaa.

Sanon siksi painokkaasti erityisesti heille, jotka ottavat erioikeuksia itselleen: Puhu keskustalaisista ja Keskustasta ulospäin vain, kun haluat rakentaa puoluetta. Muuten mieti vielä tovi ja puhu ensin puolueen sisällä. Jos vaatii keskustelua, pitää itsekin kestää keskustelua. Omalla nimellä.

Hyvät ystävät,

Palaan hetkeksi vielä kevääseen 2012. Sain silloin olla puoluehallituksessa, kun Juha uutena puheenjohtajana otit puolueen haltuusi. Sain nähdä ja kokea, miten päivä päivältä levitit innostusta ympärillesi. Johdit strategisesti ja tulosta alkoi syntyä. Lopulta Keskusta palasi johdollasi pääministeripuolueeksi ja laittoi Suomea kuntoon.

Puolueen puheenjohtajana toimit reilun seitsemän vuotta, joka on muuten nykyisissä politiikan pyörteissä pitkä aika. Tuosta ajasta sain itse työskennellä viimeisen vuoden rinnallasi puoluesihteerinä ja se on ollut antoisaa aikaa. Useimmiten olimme asioista samaa mieltä, joskus kiivaasti eri mieltä, mutta aina samalla puolella – toistemme ja ennen muuta Keskustan puolella.

Juha, sinulla on aina ollut aikaa puolueelle. Et koskaan jättänyt soittamatta takaisin etkä koskaan antanut ymmärtää, että olisin häirinnyt sinua liian pienellä asialla. Vaikka varmasti niin tein.

Olet suuri johtaja, mutta ennen muuta olet suuri ihminen. On ollut etuoikeus työskennellä kanssasi.

Et tarvitse neuvoja enkä osaisikaan sinua neuvoa kohti tulevaa. Sanon vain lopuksi yhden asian, jota pelkään ja yhden, jota toivon.

Eniten pelkään, että koet epäonnistuneesi. Se ei kuitenkaan ole epäonnistumista, että tekee myös virheitä. Se olisi epäonnistumista, ettei antaisi parastaan. Sinä annoit itsestäsi aina kaiken ja yritit aina parhaasi.

Se asia, jota toivon, on, että joku päivä luotat siihen, että me – sinut vuodesta 2012 asti puheenjohtajaksi valinneet – näemme sinun onnistumiset. Onnistumiset, joita olemme yhdessä tässä puolueessa kokeneet. Ja myös ne onnistumiset, joiden pohjalta koko isänmaa ponnistaa nyt tulevaisuuteen.

Lämmin kiitos, Juha!

Arvoisa puoluekokous,

Keskustan puheenjohtajien ketjussa on uuden lenkin aika. Kenet ikinä valitaankaan, tuemme häntä, koska puheenjohtaja sen aina ansaitsee ja koska se on myös yhteisen työmme tukemista.

Nyt on keskustelun aika päivän tärkeimmästä asiasta. Onnea matkaan ehdokkaille tasapuolisesti. Ja Keskusta – me kaikki – ryhdikkäästi kohti uutta auringonnousua!